

KYRIELEIS, HEB MEDELIJDEN

Kyrieleis, heb medelijden,
de schepping klaagt, de aarde huilt -
akkers en weiden: straks woestijnen,
het voedsel schaars, de grond vervuild.

Kyrieleis, heb medelijden,
de schepping kreunt, de aarde vraagt:
gun ons de tijd nog te vermijden
dat al wat leeft wordt weggevaagd.

Kyrieleis, heb medelijden,
de schepping schreeuwt, de aarde zucht -
hoe konden wij zo bruuw ontwijden
uw werk: het land, de zee, de lucht?

Kyrieleis, heb medelijden,
de schepping roept, de aarde smeekt -
dit is toch niet het eind der tijden,
nu hebzucht wereldwijd zich wreekt?

Kyrieleis, heb medelijden,
de schepping bidt, de aarde hoopt
op U, op ons – een jaargetijde
dat al ons vuil in schoonheid doopt.

tekst: André F. Troost

melodie: gezang 488a *Liedboek voor de Kerken*
of gezang 310 *Liedboek – zingen en bidden in huis en kerk*